

Această foaie este de două ori pe săptămână Sîmbăta și Miercuri.
Предъ авонаментъми нентрѣ треѣ дни чинѣ сѣнгилѣ.
O foaie singură 20 parale.

DIMBOVITA

Авонація се фаче ин Бекспремѣ, да Ливрѣрия лѣи Christ. Ioaninu et Co Romanov. Ин distrikte да koresponden. sѣи. Ор че авонамент треѣсе пазѣит индатъ кѣ сѣсѣкпѣеѣ.

Foia politică și literară.

Redactorul responsabil DIMITRIE BOLINTINEANU.

PRINCIPATELE UNITE.

București 21 Februarie.

Una din chestiile cele mai necesarii în starea lucrurilor de astăzi este a se face cât mai curând alegerile deputaților ce lipsesc din felșrite case.

Noi ne întrebăm pentru ce se întârzie încă alegerile?

Konvenția nu oprește a se face îndată ce trebuința va cere. Iată cum scrie articolul 19 al Konvenției: „În caz de vakanție produsă în urma unei morți, demisii, sau alte întâmplări, kolejiul elektoral care trebuie să împlinească vakanția prin altul, se va aduna în *termen de trei luni*.” Expresiile *in termen de trei luni* s'au esplicat de zoni prin; *la trei luni*. Adevăratul lor înțeles este: *în curs de trei luni*. Numărul trei servă ca o mărime peste care nu poate să treacă.

Demersul ce lasă în Adunare, într'un timp atât de prețios vakanțiile deputaților este, dăne noi destul de mare ca să ne facă a ne grăbi mai serios, să se șmule cât mai curând această lipsă. Adunarea are o misiune premer — de la hotărârile ei depinză viitorul nației; erorile sale pot să o vestească, pot să aducă komplikații de natură vătămătoare intereselor nației; prețim și o kondiție patriotikă, demnă, poate să o rădiche în opinia publică. O lipsă atât de mare de deputați implinți, va decide, dăne felși bătăliilor, răși săș binele nației. Sperăm că această lipsă va fi implinită cu oameni demni, și atunci victoria va fi a nației. Pentru ce vom întârzia încă a o asigura.

Vom profita de această ocazie a face o întrebare.

Pentru ce deputații din partea stângă lasă, pentru fonkții, mai multe lokși deșarte în adunare, de cât cei din partea dreaptă? a se retrașe într'un moment atât de șpreț din adunare, nu poate să intre în spiritul nostru, cât de frumos ar fi skonș desertiei — sentinelile ce nu ar părăși postul, kiar că kondiție de a face o fantă ce ar asigura victoria nu vor fi tolerate.

Sperăm că guvernul își va adăre aminte de importența ce are chestia alegerilor și deputații vor konteni de a deserta.

Observații la skisqarea D-lui Ion Oteteleșanu.

În No. 20 al foii Români a părăt o skrisoare a D-lui Ion Oteteleșanu, diktat de trebuința de a rășpunde la nișe espresii ale redaktorului zissiei ziari apro-po de zisele D-lui Oteteleșanu: „Să nu mai nomenim de epocile 1821 și 1848.”

Nu este de kădere noastră a kășpăra certe strei-

ne. Astfel lășăm la o parte ce a zis D. K. A. Roseti, și D. I. Oteteleșanul în Adunări, și ne mășinim a face câte-va observații la cele două părătri espriate în părămita skrisoare. Este vorba de două kăestii ce ating istoria Principatelor Române.

În sfârșit partida konservativă esaltată își esprișă pentru întâia oară opiniile sale în părăblik! printre zoni din cei mai konsiderați kăși ai ei. Skrisoarea înșene că o greșală de ortografie:

Dar să lășăm forma la o parte.

Astora zice: *Mișkarea de la 1821 fiind grecească*, erōșl români de atunci, dăne ideia mea, n'a jăkat de cât o foarte tristă rolă; cetele de sșb komanda sa nu s'au înșemat că niș o fantă vrednikă de admirajie, ele aflând-se adunate de oameni de toată mână și de amestekăștră de naționalități, ajășneră la desordin, niș kiar ne șefșl lor n'a șășt să l anere lășindul a peri asasi-nat; înșă ceia ce întristează și mai mult acea epokă este că acea mișkare a kășzat părăvliri *de ostiri streine kare a nuș șabia în lokșitorii țării*, kare i-a desnoiat fără kășșare și kare ar fi adăș înșemi țara în stare de kotronire, dăka nu am fi fost ferigi kă printre o singură mi-nșne Dășnezeească.

Astora xlemte mișkarea de la 1821 *fiind că era o mișkare grecească!* că *nașvlirile de ostiri streine aș nuș șabia în lokșitorii țării etc.*

Noi ne mirăm cum zoni din kășii partidei politice nu a țitit încă istoria Principatelor, traktatele ce regșlează kondițiile Românilor în față cu părăterile vecine. Dăka ar fi țitit istoria și traktatele, dăka ar fi voit săș întrebe cel părășin, oameni kare aș țitit, ar fi aflat că de la 1716 și părăș la 1821, aceste neferice țării perdășșeră, prin kălkare, drentul de a avea domni români; (ceia ce era o dășșeroaș înșăltă pentru nație).

Că prin mișkarea de la 1821 ne kare astora o părășete grecească, a rekșnoskășt Românilor drentul de a avea domni dintre Români, că, prin șrmare acest drent Români este dator mișkărei de la 1821. Acest drent este un drent național, este satisfakția dată pentru cea mai degradată înșăltă ce se făkășe nației. Și kând astora kondamnă o mișkare ce ne aș dat o parte din viada națională, se deklară în potrița drentășii celor mai șășt al țării.

Fără această mișkare, poate kiar astăzi, Români, aviliți, deșenerați, ar fi tremărat și ar fi roșit la singura idee că un români poate săș domnească peste ei! Poate că astăzi astora și ar fi skris skrisoarea sa în limba grecească săș țășcească; nu ar fi fost niș deputat la Adunare; niș un membră înșășșitor al unei partide; nu ar fi visat la kandidășșra zoni Domn Români, și la șosirea zoni poș fanariot săș zni inoș pashă; poate că țara ar fi fost încă astăzi monia Fanariotilor, și Români boeri, negășșetori, popol, niște țărme de sklavi; poate

kă astorzi însămi, daka ar fi skăpat kă viađa, de čișmă, kă starea de bemleți, ar fi fost silit să ulece cherbiții fanariilor armați kă falanga într'o mână mi kă korsunđa în cea altă mână.

Rezultatul dar al mișkărei de la 21 fiind redobândirea zări drept național de ama mare însemnătate, mișkărea este națională. Astorzi arănkă sra mi dispregzi pe amândoi. Astorzi face dar un akt anti-național.

Asfel sînt lepile loșiei.

Asfel dar, daka opinia astorzi skrisorei este profesia de kredință a celor alți kanii din partida konservativă, ne pare destul de răd, pentru kă vedem, astă dată kărat mi ne fadă, konservatorii ei singuri, prin ayeastă skrisoare, kă adeverează impătările ce le făceaș naționalii, mi kare pînă aici se kredeaș mi nă se kredeaș. Astorzi skrisorei rădikă ori ce zăbră de îndoielă ar fi mai avut păblikă; ori ce ilșzie ar fi mai rămas oamenilor. Mărtăriseș kă pînă astăzi eraș mălgi kare kredeaș kă singura diferință între partida progresistă mi cea konservativă, se mărginea asupra kvestiilor de leți mi organizărie interioară. Mălgi, din pătul de vedere al libertății de opinie, le respektaș opinia, îi skăzaș inkă mi îi apăraș înainte streinilor mi a opiniei păbliche; D. Oteteleșană a strikat singur lăkră săș urintr'o reneș mi negindită deklarărie, la kare nimeni nă se astenta:

Ayeastă profesie de kredință poartă în sine un principiu ce nă poate afla nici o skăză. Este nă nămai a reneș simțimentele de progres; dar inkă mi simțimentul de patrie. Fiți konservatori, domnilor, kăți voiți—ayeasta este un lăkră de opinie; dar sidi cel pătul a deosebi naționalitatea de opinia politikă: a fi konservatori pentru jăgzi streinșiei, este o krimă de les-nașie.

Noș însă ne plăce a krede, kă nă sînt ayeaste simțimentele astorzi skrisorei, săș kă un moment de spleen l'a făkt săș dea ayeastă tristă anregiărie celș mai sânt din toate simțimentele:

Kăți pentru cea ce mai zice kă: *acea* mișkărie a kăzrat pătulire do *ostiri streine kare aș năș saviă în loșitorii țării* etc. Astorzi se vede kă nă kănoaste kă nici o nașie nici o dată nă a pătul săș kanete nici o libertate fără săș fi încherkat greșții, nerderi; fără săș fi făkt sakrifce? Kă libertățile naționale nă se dobîndesk în balări mi în banketări, kă inemiciii țării de gît, nici me-zind ne divanări, či ne kămpul lăptei, kă armele în mănă; dăne marș sakrifci, greșții, dăne sășpe vărșat.

A blestema oare kare sakrifce ce aș pătul săș ne dea o libertate națională, este a blestema însămi ayea libertate națională.

Kare este greșel ce ar inkrimina sakrifciile ce aș făkt nașia Elenă în lăntele sale pentru libertate? Șăș ka ayea ar fi kondamnat de nașie, mi kă atăt mai măl kănd ayea nă mi a nerderi în lăntele Greșiei nici măkar un ban, nici măkar un deșet!

Greșii, Șărbii, Epintenii se onorează kă sakrifciile ce i-aș kostat, kă sășpele ce aș vărșat pentru naționalitate. Nașiele cele maș nă aș nimika mai sânt de kît sșvenirea dărerilor kă kare mi aș apărat pătul patriei. Nămai între Romăni se află D. Oteteleșană kare săș inkrimineze o mikă parte de nerderi materiale ce ne aș adăș un mare bine național!

„Așzigi, domnilor konsoli streini, voi ce sîntedii fi ai șnor nașii libere, așzigi kare sînt simțimentele kanilor partidei konservative, mi aflăți kă sînt ale lor, nă ale nașiei!

Akăm săș venim la altă epokă, ayea a anșiei 1848.

Iată ce mai zice astorzi:

„Cea de la 1848 am vărșat'o iăgășii kă nă este de

„kăti năște *doktrine streine*, introdăse nă sidi de zănde, *deșinguri ameninștoare* între zăni, kălkare de kredință din partea celor ce eraș kemași a apăra șvernul mi rezultatul apoi, *tot kă pătuliri de ostire streini*.”

Astorzi arănkă sra mi dispregzi pe doktrinile streine; le diable se fait moins. Însă noi vom lăș îndrășneala a întreba pe onorabilul Romăni neașș, daka móbilele d-sale nă sânt streine; daka kăii d-sale nă sînt streini introdămi nă sidi de zănde; daka felș de a minka, de a se îmbrăka, de a se transporta, daka în sfărșit toate dătinile vienei d-le nă sînt streine introdăse. nă sidi de zănde? Daka însămi livreaoa iăgărilor d-le nă este streină adăș nă sidi de zănde? Daka limba ce vorbeste mai adășea mai kă simpatie nă este streină? Însă ayeaste dătinile streine nă se pătul; cea ce se pătul sînt doktrinile politice, kăți ayeaste idei sînt de natăre a sibi privileșirile boerilor mi din tirani șridii de nașie, a face din ei cetăgeni.

Ayele *doktrine streine* ce astorzi skrisorei le xăleste sînt ad litteram năse în konvenșie de cele șante pătul. Kombătind doktrinile streine, astorzi devine, fără săș șie, anti-konvenșional: în potrivă șnor idei ce trek de legale, kă alte vorbe *revolușionar*. Rolele se skimbă.

Akăm săș venim la vorbele astorzi skrisorei kă: rezultatul mișkărei de la 1848 a fost tot kă pătuliri de ostiri streine.

Daka D. Oteteleșană, ne va erta oare kare franșiză ce însămi kăstia ce pătul singur pe tanet ne dă dreptul, a lăș, vom rezănde: kă rezultatul ayei mișkări este Konvenșia ce dă Eșropa astăzi Prinșipatelor. D. Oteteleșană ia fără drent flăkră: invasia streină nă a fost rezultatul mișkărei; či o reakșie trekătoare kare a dat mi mai mălș pătul ideilor proklamate în anș 1848.

Kăți pentru infiorarea ce arătă pentru ayea invasia streină, sokotim kă este o ingratitădine din partea astorzi skrisorei: kăți toatș lășea șie kă ayea invasies'a făkt în nășele restabilirei privileșirilor boeresii. Toatș lășea șie kă mai mălgi din boerii retrograzi se dășeseră în tabăra armiiilor streine săș dea raport de starea țării, de poziția pătul de apărare, ne kare eraș skrise nășele țărălor patrioșilor, mi kă felș pedensei lor. Toatș lășea șie kă; îndatș ce streinii intră în kapitală, retrograziile rekăștară privileșirile lor mi șvernul țării. Toatș lășea șie kă în ayele zile dășeroare pentru patrie, ne kășșnile țării smășse mi kălkate în pișioare, ne vesmintele sale sfărșiate, ne onoarea sa avilită, ne viađa sa, ne sășpele săș, ne lakrimele sale, ne trekătul ei kă fante glorioase, ei prezidăreș banketăriile; trășeră dangul băkrării; nici odatș în timpii de mărire mi de fericiere ai ayeștei țării nă se dete mai strășșitoare sărbăteri; nici o dată femeile mi fișele privileșiașilor nă mi koneriră kășșie kă kășșni mai eskise nici țepele kă mașdăși raze de băkrărie. Pătul boerilor se îmbrăkă în kășșii mi în kordoane.

Pentru ce dar vom blama o invaziă ce ne adășe ayeștea bășșri? Țara șșferi.

Dar ce ne pasă noș, kănd noi nă șșferim? ayeastă țară este a noastră nămai atăt pe kăti poate săș ne dea șvernul în mănă noastră; nămai prin ayeasta șinem de dășsa!

Noi nă șșim daka astorzi skrisorei a lășat parte kășșei alți boeri. Dar șșim kă nă a fost nici în kanș mișkărei, nici în kanș zănei armii naționale, nici în inkisori nici în esil; mi ayeasta o șșșne singur, prin skrisoarea zănde se deklară în kontra ayei mișkări într'un kășș, atăt de pașonat.

Ori kăm va fi, noi nă fășem aici analiza vienei sa-

le politice și a scrisorii sale, mi scrișoarea nă sursă în favorul nației. Tradusk'o cineva în toate limbele, mi tot arel simț va trade, simțel anti-național mi retrograd.

Ne place a crede însă, o repetăm, că în moment de sărburare, o esnlikanie nepotriviță a pătăt s'z dea nas-tere unei asemenea scrisori. Ne place a crede că D. O-tetelemanș va retrakta aceste zise, la cea dintâiș okazie ce se va arăta, profitând de timpul de astăzi spre a face, la trebsingș sakrifike serioase pentrs libertățile naționale, mi fiind că nația română are trebsingș inkș de multe lăkrșri de la civilizăția streinș, pe lăngș cele alte lăkrșri streine, va adonta că plăcere mi doktrinele streine de la 1848, câte fak astăzi parte din konvengia Europeanș.

Cronica interioară.

Spiritile sînt toate okșnate ks skimbșrile. La noi merg toate altfel de kșt la alți popoli. În alte țergș skimbșrile în fonkșii trek mai tot de șna nesșiste mi nekritikate; la noi, bșrbani, femși, dămicele, de la Mitropolit pînș la đirkovnik, mi de la ministereasș pînș la șub-lăstoreasș se okșpș de skimbșri. Lăkrșl este lesne de ingeles: Fabriși nș sînt; komerșil okșpș pșșini oameni; instișșii partikșlare nș sînt destșle; frșmoasele arte ele singșre aș trebsingș de protekșie; cei kș stșri ka mi cei fșrș stșri aleargș la fonkșii — așeasta nș este nș nșmaș șn mijlok de a se xșni, dar inkș de a 'mi satisface ambigșia. O fonkșie bșnș face șș fi konsiderat, face șș ploș foile de zestre; șș-mi striche okii fetele privindște; șș fi invitat la balșri pșblive, șș fi trekșt în almanak; șș priimestș vizite etc. etc. Pentrs o mie de postșri se aflș tot de șna o armie de 15 mi de amatori mi printre așesti oameni se aflș șșmbșrile intelișenșei din țargș. Iatș pentrs ce se fșkrșrș atștea vorbe. Skimbșrea Domnșlș adșce țot de șna o mare prefacere între fonkșionari. Pentrs așeste kșvinte am konsiliã pe DD. Ministri șș nș vizș la o skimbșre totalș — am mai zis șnde-va — kș se pot skoate fonkșionariș cei kodaci; dar șș se respekte cei bșni. În adovșr ce vor face o mare mșlđime de oameni kș familii nșmeroase, kș șn trekșt rekomandabil, de s'ar vedea arșnkađi ne podșri, fșrș alt kșvint de kșt kș: destșl aș fost ei, șș ka fim mi noi. Daka kș alte kșvinte, cel pșșin simțimentșl de șmanitate trebșe șș ne fakș a gșndi la mșlđimea oamenilor șșr-manı ce s'ar afla în desșerare.

Adșnarea kontinșș a fi kșnd monotonș kșnd șgomotoasș; kș toate așeștea, la șfșrșitșl seșiei, denșștađi nș aș șș iasș obosidı de lăkrșri; ba inkș este șperandș kș mi cei slabı aș șș se ingrașe. Domnșl nș trimise inkș proiekte. Sînt sigșr kș în așeste kșrioase zile, partea stșngș va șurijini proiektele mi din ministri le vor kombatē kș amșrșșie. Lăkrșri noi în istoria kamerelor; dar la noi poate șș se intımile mi așeasta: Nș sintem destșl de konstișșionalı: așeasta va veni kș inșetșl, ne atșt nekșt se va șșla șșritelē de rșșina boereasș: singșra barbarie a Romșnilor.

Domnșl ıleakș în aște zile, dentrs Valaxia mișkș. Denșștađi Moldavi se intșrnș la șrma lor.

Șșirile din Eșropa pînș astșzi șrmeasș a fi în favorșl kășzei Romșnilor. Rșșia, Franșia mi Sardinia simpatizeasș kș kășza noastrș. Preșaraciile de resbel șrmeasș în Franșia. Jșrnalele franșese ne anladș; Eșropa inșene a crede kș meritșm șș fim o nađie. Denșndș mșlt, foarte mșlt mi de noi șș simpatizșm kș nađia noastrș, kșci, de aș fost printre pșterē kare nș aș șșri-jinit kășza nađionalș a Romșnilor, aș fost asemenea mi

Romșni kare nș simpatizăș de lok, mi așci este adovșratșl rșș. Ka ambasador al nađiei mele, zıcea în anı trekșđi șn om eminent, nș pociș de kșt kombatē șnirea đșrilor Romșne; însă kșnd vșz șn Romșni fșkrșnd ka mine, nș pociș de kșt șș-l desșređesșk.

Se iartș Asștriacilor, se iartș Tșrșilor șș ștrimbe din nas la vorba de șnire, kșci sînt streini, kșci intere-le lor se kontrazik kș așeasș idee; dar Romșniolr nș poate șș se erte asemenea gșndire: nimika nș o poate șș o skșze.

Balșrile proiekate a se dă Domnșlș de kșđi va kamı de partide, aș rșmas, Domnșl nș a priimış șș joace rola șeneralilor armiiilor de okșnacie. Așest refșz a arșnkat o mare inșristare printre grașioasa gșrșș de đșndștoare de aiđi, kare prevșd kș în așeasș domnie șșritșl nș se mai cere șș fie în niđioare. Oș! timpșri de okșnacie streinș!... kșnd o șș ne facheđi șș mai đșndșim!..

Aflșm kș janiș ofișeri Romșni trimiși kș inspekđie pe la deosebite pșntșri, nș-mi perd timpul đșne vekișl obıcheiș; ci mi fak datoria lor.

Priimimș de la Iani șnire desșre emırea Foii de agrıkșlșrș nșaktișș, skriere periodikș, redișeasș de kșnos-kștșl D. Ion Ioneskș. În cea d'ıntșiș foaie ıitim șn arti-kol desșre imșnștășirea șoartēi țșranilor; altșl Meteorog-nosia; șn altșl desșre Ișienș; șn altșl Koloniile din Bas-sarabia. Krestrea șitelor. Ortikșlștra mi ikonomia kashnikș. În skșrt așeasș foaie ni se pare trebsinșioasș. Romș-niș aș mare interes a se okșna de kșestii de agronomie. Kșlștra pșmıntșlș e singșra prodșkđie ce ne xșneste în așeste đșri. Așfel invitșm pe cei ce se okșnș kș mșn-ka pșmıntșlș a se abona la așeasș foaie.

Bukurești, 1859 Februarı.

D-le Redaktor,

Șșș-semnatșlș ia indrșzneata a vș rșga șș bine-voiđi a trece așeasta în șna din koloanele știmabilșlș d-voas-trș zıariș; krezınd kș veđi indatora pșea mșltș ne ıellș ce kș onoare se șșbinșeamnș allș d-voasșrș pșea plekat Ioanđ Kostandineskș. (Șnșlș dintre abonaci d-le.)

On. D-lș Redaktor allș zıarșlș "Dimbovița."

D-le Redaktor!

Abia 4 lșni trekșrș, de kind, nșri așera mi ștrășșșita nșnș a d-tale, zıceaci în Kronika interioarș din N. 3 allș foaie ce kș atıta demnitare redișeaci, între altele mi așeștea: „Mșlđi ce nș kșnoskș pozıgia de astșzi a đșrei; mi inkıneskș kș noza kșimșkșmie are de gındș șș se poarte ka o armie streinș ce ar fi konkış đara kș sabıa. Noi nș kșnoamtemș însă intengıile șșpersoanelor ce komșnș așeasș kșimșkșmie, dar șnerșmș kș vor fi konformș kș așellea alle İnnaltei Eorși mi pșterilor ıel-lorș garante mi ıellorș bine-voitoare. Apoi pșșinș mai la vale: „La o asșemenea intımlare, daka kșimșkșmia va fi inșșflatș de șșritșlș fatalș de kliıi mi de koteri; iar nș de interesele adde-vșrate alle đșrei, neanșratș kș așeasș mșșrș va fi fatalș pen-trș țargș: imșnegaci se vor skimba kș intengia de a servi în timpul aleșerilor, daka însă kșimșkșmia, va mi șș sakrifike in-teresele partikșlare, pentrs interesele đșrei, abșzłș nș se va pșștea kangrena o asemenea desșozıgie. — Șnerșm însă, kșci o-mșlș trebșe șș șnere, kș așeasș kșimșkșmie va ingelleșe po-zıgia đșrei mi, pozıgia ei. etc. — Ne felıcițmș kș șșpersoanele ce vor komșne kșimșkșmia nș vor fi din așeasș kategoria de oameni mi vor ingelleșe șșritșlș timpșlș.“

D-tale, đı plăcea așșci a crede, ka șn adovșratș Romșnș, kș așea kșimșkșmie va ingelleșe pozıgia đșrei mi a ei; șnerai kșm mai trebșea șș șnere inkș tođi cei kș inımș adde-vșratș ro-mșnș mi kare mai era inkș șnerandș în viitorșlș ce se șșvedea a se deskide Romșniei; mi te felıcițai kș kșimșkșmia așeș a fi komșșș de oameni ce va mi șș sakrifizeze interesele parti-

kălare pentru interesele țării. — Frumoasă mi năvăle sneranță dar ne kare n'aveam fericierea a o vedea realizată; kăci în lokă ka aței oamenii s' se pătăruze de misia cea greă ce le o înkredingasse în. Poartă, mi în lok ka s' se sileaskă ka prin fante bșne s' snele ne ațele mărșave din trekstă, în lokă a indenlini misia loră kă onoare mi probitate adăkind gura în o stare de ferisire dăpă kare a sșsninat ațgea sekoli, în lokă zikă ka s' lăkreze în konștiingă în învingă alegeriloră, se siliră kit pătăruze ka s' bașe în Adănarea legișlative, în adănarea în kare are s' se hotărăskă leuile ce aș s' deidă soartea Romăniei pentru ațta timpă, oamenii fără konștiingă, kă prinține retrograde, oamenii kăroa le ulăce întănerikăl iar nă lămina, oamenii vînduți trăuș mi sșfletă streinilor din pătăruze kă stănuiri lor, mi kari nă merțeaș s' lăkreze de kăță kă ideea kă de vor isbăti a alleșe ne kandidatsălă loră de Domnă voră fi mi ei țeva, mi voră urtea întoarče trekstălă kă toate alle lăi.

Rezultatsă, domnălă mieș, allă kondșitei ce întrebăingă ațea kăimăkămie, lă văzăis mai învederată mi fără voea mea în medingele țelle din zillele trekste; kăci de utiam kă mă dăk în adănare snde am s' văză pătăgnirea ne kăre a gără melle; mi din kare am emiț mi mai allesă Sîmbăță, kă okii plini de lakrimi, niči kă m'aușă fi mai dășă! — Aziiș înăz kă Sîmbăță voră veni denștagiū din garră soră, denștagiū fragilor nomtriū, mi krezind kă ațea zi va fi o serbătoare naționale de karișint foarte pătăruze în viața țnei naționale, mi snde sneramă kă togi se vor despăruzi din ațea medingă înfrăngiū, sniūi prin entăsiasmălă țellă mare ce-lă înășfă positsălă mi illăstrălă oratoră M. Kogălniceanu văzăis kă togi se'ntorțeaș a kasă kă fruntea tristă kă inimile pătăruze de dăre, văzindă kă sărmana Romăniă, ațea gără ațtă de indșpentă kătre togi mi kiar kătre ațcia ce ațgia sekoli i a sșmiată bragele, e ameningată a fi arănkăță în pătănastia țea mai profăndă, mi kiar de sniū din fi ei, kari orbiiū mi akămă de așr, de interese meskine, nă pătăruze o dată nămai în viața loră a lăsa la o parte interesele loră personale înainte a intereseloră Patrii!

Zissele d-tale de akămă 4 lăni de zile: „Kă toate ațeștea, vai! am zisă mi o repătăruze — ței răi sînt în mare nămăruș în garră noastră. — Daka, maioritștea adănărei va fi kompășă de aței oamenii ce nă aș de kăță nămele de oamenii mi de romăni, avem s' vedem lăkrări mari mi dăreose pentru ațeștea sărmana țară.“ aș fostă o, adăvărătă pătăruze; — kăci kreză kă dărele mai mare pentru țre o gără nămai noate fi altele de kit ațellea ce le simte kind vede ne fi ei kari, fiind înăștinăgi kă țellă mai frămosă mandată de ezekștată, ar fi năstăț s' fakă a se realiza doringele ei legitime, vissă de așră allă Romăniloră, ar fi năstăț s' fakă s' nățeteze pentru tot-d'asna sșferingele fragiloră loră lăkrindă pentru fericierea mi pătănitatea patriei, fiind mândri mi fericiūi kă utiș a korespănde foarte bine kă misia ce aș a indenlini, din kontra se sileaskă a lăkra în întănerikă, ka fi aī întănerikălă, nevrindă s' dea nației sokoteală de țeva ce lăkrează ei, sigări fiind de bleștemălă eternă ce lă va arănka kă drentălă asșura loră!

„O! Doamne kind ne vomă împăka kă ațești oamenii kari aș „în kontra noastră țea mai mare s'ă? Kind va veni fericiūtsă timpă „ka s'ăstărele noastre frăgești s' nă mai fie întănninate kă s'ă „răștri de lădă! kind voră așnăpe oamenii ațeștia s' simă tre „băingă a aveă o patrie mare, liberă mi resuektată de togi! — „Nă se noate gără niči s'ă meziloks s're aī imblinzi! Nekontenă „niță voră nrigoni p're ațcia kari voră s' le dea gratisă, nămai „kă sakrifisălă lor o patrie frămoasă mi fericiūtsă!

D-zesălă pătărușilor nomtriū trămitte bine-kăvintărea ta asșpă pătărușălă Romăniă mi s'nește-i ațtă de tare ka niči o pătăre s' nă-i mai poată despăruzi.

Întărește-i Doamne în kredingă ta dîndă-le pătăre ka s' dea s'ă s'firișită bșnă marei mi impătantei lăkrări din 24 Ianuarie.

D-zesăle! mărte în eternă! întoarțegă mi akămă okii ței îndăștoră asșura fiilor ței ței depărtăgi de la kălea virtășei mi a adăvărășlă mi i lăminează p're ei pentru fericierea naționalei Romăne mi pentru pătănășarea patriei ce țs le aī dat' o.

Kă fokălă țăș țellă a totă kășăditoră, kășăpă Doamne! inimile mi mingile loră de gîndărele țelle relle mi impătăvitoare nației Romăne; revărsă p'rește ei lămina ta țea țereaskă mi întoarče-i din kălea ne kare i a nășă inemiciūi țereș noastre, fără kindă-i a nă se abate de la datorile loră, s'rișinindă mi lăkrind fericierea Patriei!

Doamne, D-zesăle A-totă-Pătăre, țs ce nă pătărești ne inimene kind sneră în tine, aștă-ne noă Doamne mi ață în ațește zile ațtă de sakre pentru Romăni, pătărușă aī aștată mi strămoșilor nostri sșnsind s'ă nițioarele loră ne inemiciūi nomtriū; înă sșfă Doamne, fiiloră țelloșă rășăgi s'iritălă de dragoste mi de drentăte ka s' te mărșimă în eternă!

Ioannă Kostandineskă.

Bșkăremti. 1859. Fevruarie.

CANTARE

Prinșălă

ALEXANDRU IOAN I CUȚA

Domnălă Prinșătelor-Ťnite Romăniă mi Moldavăi.

S'a dășă timnălă de sîmire;
S'a dășă timnălă de nevoi.
Pațe glorie, s'nire
S' n'floreaskă pentru noi!

La altarsă de dăre
Măte lakrimi amă jertfăș!
Romăniă în kădere,
Vai! s'itase țe-a ișbită!

Ka o nasere nribeagă
Dorsă seș mereș s'șbra,
N'entălind în lămea 'ntreagă
Kăibălă kare-lă kășta!

Gloria țea strămoșeaskă
Era kăibălă țelă nărdăș
Ťnde țeară Romăneaskă
Dors-i frățetă a kreskășă!

Voī, țe Milkovălă desnarte,
Lakrăma s'ă impărușimă!
Ťși-aste inimi s'fimiăte
Kă amorălă s'ă linimă!

Ațdegă fragi într'o s'nire
Viața noastră s'o legămă!
Ťși d'akăm în ferisire
Tot s'ă sșfletă s'ă formămă!

Înfrăngirea ață s'anăpă
Între sșflets-gi mi-ală meș!
Noī avemă ațeșamă țeară,
Tot o leșe, s'ă Dămnezeș!

Prinșălă Kășea s' n'floreaskă
Aște țeri ce se n'frăgeskă!
Kă drentăte s'ă domneaskă
Pe pătărușălă Romăneskă!

Dămnezeș akăm ne vede;
Inimile 'n dorsă n'otă;
Națiea așeantă, krede,
Prinșăle, în tine, totă!

Dăgi kășne! Dăgi kăntare!
Prinșălă țelă Romăneskă!
Doamne! Doamne!
P'ățeșă prinășă pătănteneșkă!

Kă sșflărea dăș frăgeaskă,
Noī togi, țereșă s'ă răgămă;
Prinșălă Kășea s'ă trăiasă,
Ťși pătăntălă ce kălkămă!

1859.

KOSTIESKĂ